

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/91/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4210010035
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4210010035.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného M. P. pre návrh k zločinu lúpeže podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. k § 188 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 19.10.2015 sp. zn. 3T/8/2010, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 16. februára 2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, e/ Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovaný

M. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., F.. XXXX/XX,
na slobode,

j e v i n n ý

potom, čo dňa 24. októbra 2008 v čase okolo 17.00 hod. ako taxikár taxi služby Green - Taxi odviezol už právoplatne odsúdenú Q. O. predtým C. na adresu poškodeného Z. V., nar. XX.XX.XXXX na jeho adresu v C., W.. C. XX/XX, ju naviedol na to, aby sa v jeho byte poobzerala, kde má uložené hodnotné veci a uspala ho primiešaním látky s obchodným názvom Dormicum, ktorá je známa ako hypnotikum s krátkodobým sedatívnym a amnestickým účinkom do alkoholického nápoja, následne z bytu po uspatí poškodeného odišla a nechala otvorené dvere, aby sa tak obžalovaný mohol dostať bez problémov do bytu poškodeného za účelom odcudzenia vecí,

t e d a

naviedol iného, aby použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

t ý m s p á c h a l

návrh k zločinu lúpeže podľa § 21 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona k § 188 odsek 1 Trestného zákona,

za to mu
u k l a d á

podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j/, § 38 odsek 2, odsek 3, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Hore uvedeným rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný M. P. uznaný vinným zo spáchania návodu k zločinu lúpeže podľa § 21 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona k § 188 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že :

potom, čo dňa 24. októbra 2008 v čase okolo 17.00 hod. ako taxikár taxi služby Green - Taxi odviezol už právoplatne odsúdenú Q. O. predtým C. na adresu poškodeného Z. V., nar. XX.XX.XXXX na jeho adresu v C., W.. C. XX/XX, tak ju naviedol na to, aby sa v jeho byte poobzerala, kde má uložené hodnotné veci a potom ho má uspať primiešaním uspávacích prostriedkov do alkoholického nápoja, následne, aby z bytu po uspatí poškodeného odišla a nechala otvorené dvere, aby sa tak on mohol dostať bez problémov do bytu za účelom odcudzenia vecí, už právoplatne odsúdená Q. O. predtým C. takto na základe jeho návodu učinila, pričom keď sa poškodený po vymiznutí účinkov uspávacieho prostriedku nasledujúci deň v čase o 04.00 hod. prebral, tak zistil, že mu z bytu zatiaľ nestotožnený páchatel' odcudzil 1000,- Sk (33,19 eura) v hotovosti, 4000 eur, jeden notebook zn. Hawlet Packart v hodnote najmenej 1000 USD, jeden notebook zn. Asus v hodnote najmenej 2000 USD, fotoaparát zn. Hawlet Packart v hodnote najmenej 300 eur, znaleckým dokazovaním bolo zistené, že poškodenému bola do alkoholického nápoja namiešaná látka s obchodným názvom Dormicum, ktorá je známa ako hypnotikum s krátkodobým sedatívnym a amnestickým účinkom.

Za to mu uložil podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j/, § 38 odsek 2, odsek 3, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, ktorého výkon podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienene odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Uvedený rozsudok v zákonnej lehote odvolaním voči všetkým výrokom napadol obžalovaný. V jeho písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu poukazoval na priebeh trestného stíhania, namietal vylúčenie jeho osoby na samostatné konanie, výpovede jeho i svedkyne Q. O., v ktorých sú rozpory a nepresnosti, to že jeho vina nebola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, do bytu poškodeného sa ani nemohol dostať a odcudziť veci vzhľadom na to, že vchodové dvere do činžiaku boli automaticky zatvorené. Domáhal sa aplikácie zásady in dubio pro reo. Navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok a podľa § 285 písm. c/ Tr. por. sa domáhal oslobodenia spod obžaloby.

Na verejnom zasadnutí :

- obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch odvolania,
- zástupca krajského prokurátora uviedol, že odvolanie nepovažuje za dôvodné, súd rozhodol po vykonaní zákonného dokazovania, správne zistil skutkový stav a správne ustálil právnu kvalifikáciu, druh a výmera trestu sú v súlade so zákonom.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, za rešpektovania zásady zákazu „reformatio in peius“ a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, aj keď z iných dôvodov, než uvádzal v odvolaní.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých

okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolačný súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom a možnom rozsahu a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a to všetko za dodržania určitých zásad tzv. kontradiktórneho procesu zakomponovaných do Trestného poriadku. Pri tomto postupe sa nedopustil takých chýb, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na obsahy jednotlivých vo veci vykonaných dôkazov, uviedol aj právne úvahy, ktorými sa riadil pri hodnotení jednotlivých dôkazov vrátane vyhodnotenia obhajoby obžalovaného, a na jednotlivé zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu.

Odvolačný súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že súd I. stupňa sa nedostatočne vysporiadal s faktom vyplývajúcom z právoplatného odsúdenia Q. O. (predtým C.) rozsudkom Okresného súdu Komárno z 12.01.2014 sp. zn. 2T/46/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 23.04.2015 sp. zn. 4To/38/2015, ktorým bola táto obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 24. októbra 2008 v čase približne okolo 17.00 hodiny po tom, ako bola obvineným M. P. ako taxikárom taxislužby Green Taxi odvezená na adresu poškodeného Z. V., narodeného 07.06.1963, na jeho adresu v C., W. C. XX/XX, tak ju tento naviedol na to, aby sa v jeho byte poobzerala, kde má uložené hodnotné veci a potom ho má uspať primiešaním uspávacích prostriedkov do alkoholického nápoja, následne aby z bytu po zaspaní poškodeného odišla a nechala otvorené dvere, aby sa on mohol dostať bez problému do bytu za účelom odcudzenia vecí, takto obvinená učinila, pričom potom, ako sa poškodený po vymiznutí účinkov uspávacieho prostriedku nasledujúci deň v čase okolo 04.00 hodiny prebral, tak zistil, že mu z bytu zatiaľ nestotožnený páchatel' odcudzil 1.000,- Sk (33,19 eur) v hotovosti, 4.000,-eur, jeden notebook značky Hawlet Packard v hodnote najmenej 1.000,- USD (791,74 eur), jeden notebook značky Asus v hodnote najmenej 2.000,- USD (1.583,48 eur), fotoaparát značky Hawlet Packard v hodnote najmenej 300,-eur, znaleckým dokazovaním bolo zistené, že poškodenému bola do alkoholického nápoja namiešaná látka s obchodným názvom Dormicum, pričom sa jedná o hypnotikum s krátkodobým sedatívnym a amnestickým účinkom.

Toto právoplatné odsúdenie je právne záväzné aj pre súdy rozhodujúce aj danú trestnú vec obžalovaného P..

Podľa názoru odvolacieho súdu z výpovede Q. O. vyplývajú také skutkové okolnosti, na základe ktorých je možné konštatovať, že obsahujú znaky spoločnej dohody medzi obžalovaným P. a Q. O. o podstatných okolnostiach spáchania skutku a o rozdelení budúceho zisku z trestnej činnosti, ktoré postačujú na naplnenie znaku spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Náprava tohto nedostatku odvolacím súdom v danej trestnej veci vzhľadom na hore citované právoplatné rozhodnutia týkajúce sa Q. O. a zásadu zákazu reformatio in peius nie je možná.

Niet pochýb o tom, že súd I. stupňa sa musel vysporiadať prioritne v zásade s dvomi protichodnými dôkazmi - tvrdeniami a obhajobou obžalovaného a tvrdeniami a výpoveďou v danej veci svedkyne Q. O. (predtým C.). Okrem individuálneho hodnotenia týchto dôkazov správne tieto subjektívne dôkazy vyhodnocoval aj v súhrne s ostatnými dôkazmi - svedeckými a listinnými,. Postup súdu I. stupňa tak odvolací súd hodnotí ako súladný s kritériami vyplývajúcimi z § 2 ods. 12 Tr. por. až na výhrady, na ktoré bude poukázané ďalej.

Vierohodnosť sa viaže k osobe a pravdivosť sa viaže k jej výpovedi, pričom vierohodnosť je predpokladom na vyslovenie pravdivosti výpovede. Len z námietok prezentovaných obžalovaným nemožno automaticky vyvodzovať jej nevierohodnosť a účelovosť jej svedeckej výpovede. Preto súd I. stupňa správne vyhodnotil jej výpoveď nielen individuálne - keď svoju usvedčujúcu výpoveď voči obžalovanému potvrdzovala od začiatku, rozpory v jej výpovediach neboli podstatného charakteru a je potrebné ich pričítať odstupu času od udalosti, ale aj vo vzťahu k ostatným dôkazom - prioritne k výpovedi poškodeného V., ďalej k výpovedi svedkyne C..

Vo vzťahu k skutkovým záverom súdu I. stupňa v napadnutom rozsudku, ktoré tento prevzal z obžaloby, odvolací súd zistil, že je potrebné vykonať i korekciu a to za zachovania totožnosti skutku. Obžalovaný P. bol žalovaný za konanie spočívajúce v tom, že naviedol iného - Q. O. (predtým C.), aby použila násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čo táto vychádzajúc z hore citovaných právoplatných rozsudkov aj vykonala. Vo vzťahu k časti skutkovým záverom, ktoré popisovali konanie nestotožneného páchatela, ktorý poškodenému odcudzil finančnú hotovosť a elektroniku, odvolací súd zistil, že toto nie je možné klásť obžalovanému za vinu, pretože prokurátorom nebol predložený súdu ani jeden dôkaz, ktorý by takéto konanie obžalovaného P. preukazoval. Kto presne tieto veci poškodenému odcudzil nevedela uviesť ani Q. O. ani poškodený.

Odvolací súd preto vychádzajúc z hore uvedených právnych úvah, po zrušení napadnutého rozsudku a špecifikácií skutku zistil, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty návodu k zločinu lúpeže podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. k § 189 ods. 1 Tr. zák.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu odvolací súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., teda, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, keďže nebol súdne trestaný, priťažujúcu okolnosť nezistil, v dôsledku čoho je pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1 : 0. Vychádzajúc zo zákonnej trestnej sadzby vyplývajúcej z 188 ods. 1 Tr. zák. - 3 až 8 rokov odňatia slobody, po úprave v zmysle ust. § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. - 3 až 6 rokov 4 mesiace, odvolací súd dospel k záveru, že aj uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby je možné považovať za trest neprímerane prísny. Je tomu tak predovšetkým s poukazom na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku - viac ako 7 rokov a dobu, počas ktorej sa vedie trestné stíhanie - viac ako 6 rokov. Počas tejto doby obžalovaný nebol súdne trestaný a neboli zistené ohľadne jeho života žiadne negatíva. Vychádzajúc z týchto zistení odvolací súd majúca za to, že by použitie upravenej trestnej sadzby bolo pre obžalovaného neprímerane prísne, keď na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí trest kratšieho trvania, s poukazom na pomery páchatela, aplikoval u obžalovaného ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorého výkon podmienenečne odložil na primeranú skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 306 ods. 1 Tr. por.).